

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

16 март 2023 година*

„Обжалване — Дъмпинг — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 за оттегляне на приемането на ангажимента за двама производители износители съгласно Решение за изпълнение 2013/707/ЕС — Допустимост на жалбата в първоинстанционното производство — Член 263, четвърта алинея ДФЕС — Критерий за пряко засягане — Член 277 ДФЕС — Възражение за незаконосъобразност — Допустимост — Правен интерес от обжалване на актовете, послужили като правно основание на обжалвания акт — Регламент (ЕС) 2016/1036 — Член 8, параграф 9 — Регламент (ЕС) 2016/1037 — Член 13, параграф 9 — Последици от оттеглянето от страна на Европейската комисия на съгласието за приемане на ангажимент — Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 — Член 3 — Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 — Член 2 — Загуба на правото на освобождаване от мита — Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 — Член 2 — Обявяване за недействителни на фактури, издадени съгласно ангажимент — Изискуемост на митата върху всички засегнати сделки — Липса на прилагане с обратна сила“

По съединени дела C-439/20 P и C-441/20 P

с предмет две жалби на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадени съответно на 18 и 21 септември 2020 г.,

Европейска комисия, представлявана от G. Luengo и T. Maxian Rusche,

жалбоподател по дело C-439/20 P,

като другите страни в производството са:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, установено в Чанджоу (Китай), представлявано първоначално от P. Heeren, advocaat, Y. Melin и B. Vigneron, avocats, а впоследствие от P. Heeren, advocaat, и Y. Melin, avocat,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

Съвет на Европейския съюз, представляван от H. Marcos Fraile, подпомаган от N. Tuominen, avocată,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

* Език на производството: английски.

и

Съвет на Европейския съюз, представляван от Н. Marcos Fraile, подпомаган от N. Tuominen, avocată,

жалбоподател по дело C-441/20 P,

като другите страни в производството са:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, установено в Чанджоу, представлявано първоначално от P. Heeren, advocaat, Y. Melin и B. Vigneron, avocats, а впоследствие от P. Heeren, advocaat, и Y. Melin, avocat,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, представлявана от G. Luengo и T. Maxian Rusche,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: С. Lycourgos, председател на състава, L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin (докладчик) и O. Spineanu-Matei, съдии,

генерален адвокат: G. Pitruzzella,

секретар: M. Longar, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 април 2022 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 юли 2022 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Със съответните си жалби Европейската комисия и Съветът на Европейския съюз (наричани по-нататък заедно „институциите“) искат отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 8 юли 2020 г., Jiangsu Seraphim Solar System/Комисия (T-110/17, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2020:315), с което той отменя член 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/2146 на Комисията от 7 декември 2016 година за оттегляне на приемането на ангажимента за двама производители износители съгласно Решение за изпълнение 2013/707/ЕС за потвърждаване приемането на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийна процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република за периода на прилагане на

окончателни мерки (ОВ L 333, 2016 г., стр. 4, наричан по-нататък „спорният регламент“), доколкото се отнася до Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (наричано по-нататък „Jiangsu Seraphim“).

Правна уредба

Основният антидъмпингов регламент

- 2 Към датата на налагането на спорните антидъмпингови мита разпоредбите относно приемането на антидъмпингови мерки от Европейския съюз се съдържат в Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51).
- 3 Съгласно член 23 от този регламент той отменя Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), изменен по-специално с Регламент (ЕО) № 461/2004 на Съвета от 8 март 2004 г. (ОВ L 77, 2004 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 171).
- 4 Съображения 18 и 19 от Регламент № 461/2004 гласят:
 - „(18) Член 8, параграф 9 от [Р]егламент [№ 384/96] предвижда, наред с другото, че в случай на оттегляне на гаранцията от която и да е страна, се налага окончателно мито съгласно член 9 на базата на фактите, установени в контекста на разследването, което е довело до гаранциите. Тази разпоредба доведе до двойна процедура, отнемаща много време, която включва както решение на Комисията за оттегляне на приемането на гаранциите, така и регламент на Съвета за повторно налагане на мито. Като се има предвид, че тази разпоредба не оставя никаква оперативна самостоятелност на Съвета относно въвеждането на мито, наложено в следствие на нарушение или оттегляне на гаранция или относно степента им, се счита за целесъобразно да се изменят разпоредбите на член 8, параграфи 1, 5 и 9, за да се изясни отговорността на Комисията и да се даде възможност за оттегляне на гаранция и прилагане на мито с един-единствен юридически акт. Важно е също така да се гарантира, че процедурата по оттегляне на гаранция се приключва в обичайния срок от шест месеца и в никакъв случай не продължава повече от девет месеца, за да се осигури правилното изпълнение на мерките в сила.
 - (19) Съображение 18 се прилага *mutatis mutandis*, за гаранции, поети по член 13 от Регламент [(ЕО) № 2026/97 на Съвета от 6 октомври 1997 година относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 288, 1997 г., стр. 1), изменен с Регламент (ЕО) № 1973/2002 на Съвета от 5 ноември 2002 г. (ОВ L 305, 2002 г., стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 30, стр. 41)]“.
- 5 Към датата, на която е приет спорният регламент, приемането на антидъмпингови мерки от страна на Съюза е уредено в Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21, наричан по-нататък „основният

антидъмпингов регламент“). Съгласно член 24, първа алинея основният антидъмпингов регламент отменя Регламент № 1225/2009. Съгласно член 25 основният антидъмпингов регламент влиза в сила на 20 юли 2016 г.

6 Член 8 от основния антидъмпингов регламент, озаглавен „Гаранции“, гласи:

„1. При условие че е извършено предварително положително установяване на дъмпинг и вреда, Комисията може в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 15, параграф 2, да приеме предложение за удовлетворителна доброволна гаранция от износителя да преразгледа цените си или да прекрати износа на дъмпингови цени, в случай че Комисията е в достатъчна степен убедена, че по този начин вредоносният ефект на дъмпинга би бил отстранен.

В такъв случай и доколкото подобна гаранция е в сила, временни мита, наложени от Комисията съгласно член 7, параграф 1, или окончателни мита, наложени в съответствие с член 9, параграф 4, според случая, не се прилагат за вноса на съответния продукт, произведен от дружествата, посочени в решението на Комисията за приемане на гаранциите, с последващите му изменения.

Увеличението на цените в резултат от тези гаранции не е повече от необходимото за отстраняване на дъмпинговия марж и то следва да е по-ниско от дъмпинговия марж, ако такова увеличение е достатъчно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза.

[...]

9. В случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията от която и да е страна по нея или в случай на оттегляне на приемането на гаранцията от страна на Комисията, приемането на гаранцията се оттегля с решение или с регламент на Комисията, според случая, и временното мито, наложено от Комисията в съответствие с член 7, или окончателното мито, наложено в съответствие с член 9, параграф 4, автоматично се прилагат, при условие че на този износител, освен когато той сам е оттеглил гаранцията, е предоставена възможността за изразяване на становища. Комисията предоставя информация на държавите членки, когато реши да оттегли гаранцията.

Всяка заинтересована страна или държава членка може да подаде информация, посочваща *prima facie* доказателство за нарушение на гаранцията. Последващата оценка относно това дали е налице нарушение на гаранцията се извършва по правило в срок от шест месеца, но не по-късно от девет месеца след представянето на обосноващото искане.

Комисията може да поиска съдействие от компетентните органи в държавите членки при контрола на гаранциите.

10. Може да бъде наложено временно мито в съответствие с член 7 въз основа на най-добрата налична информация, когато има основание да се счита, че дадена гаранция не се изпълнява, или в случай на неизпълнение или оттегляне на гаранцията, когато разследването, довело до гаранцията, не е приключило“.

7 Член 10 от този регламент е озаглавен „Обратно действие“ и предвижда в параграф 5:

„При неизпълнение или оттегляне на гаранция, окончателни мита могат да се налагат за продукти, въведени в свободно обращение до 90 дни преди прилагането на временни мерки,

ако вносът е бил регистриран в съответствие с член 14, параграф 5 и ако такава оценка с обратно действие не се прилага към внос, осъществен преди неизпълнението или оттеглянето на гаранцията“.

- 8 Член 14 от посочения регламент, озаглавен „Общи разпоредби“, предвижда в параграф 1:
- „Временни или окончателни антидъмпингови мита се налагат с регламент и се събират от държавите членки под формата, в определения размер и в съответствие с всички останали критерии, определени в регламента, с който се налагат митата. Тези мита се събират независимо от митата, данъците и другите такси, налагани обикновено при внос на стоки.
- [...]“.

Основният антисубсидиен регламент

- 9 Към датата на налагането на разглежданите изравнителни мита разпоредбите, уреждащи приемането на антисубсидийни мерки от Съюза, се съдържат в Регламент (ЕО) № 597/2009 на Съвета от 11 юни 2009 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 188, 2009 г., стр. 93).
- 10 Съгласно член 34 от този регламент, той отменя Регламент № 2026/97, изменен по-специално с Регламент № 461/2004.
- 11 Към датата, на която е приет спорният регламент, приемането на антисубсидийни мерки от страна на Съюза е уредено в Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 55, наричан по-нататък „основният антисубсидиен регламент“). Съгласно член 35 основният антисубсидиен регламент отменя Регламент № 597/2009. Съгласно член 36 основният антисубсидиен регламент влиза в сила на 20 юли 2016 г.
- 12 Основният антисубсидиен регламент съдържа разпоредби относно ангажиментите и обратната сила, чиято формулировка по същество е идентична със съответните разпоредби от основния антидъмпингов регламент.
- 13 Така по-специално член 13, параграф 1, втора алинея, член 13, параграф 9, член 13, параграф 10, член 16, параграф 5 и член 24, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент по същество отговарят съответно на член 8, параграф 1, втора алинея, член 8, параграф 9, член 8, параграф 10, член 10, параграф 5 и на член 14, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент.
- 14 Освен това, доколкото релевантните разпоредби на основния антидъмпингов и на основния антисубсидиен регламент (наричани по-нататък заедно „основните регламенти“) по същество са идентични с разпоредбите съответно на Регламент № 1225/2009 и на Регламент № 597/2009, за целите на разглеждането на настоящите жалби ще се имат предвид, както прави Общият съд в обжалваното съдебно решение, основните регламенти, освен ако Регламенти № 1225/2009 и № 597/2009 не се различават от тях или ако това не се налага от контекста.

Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013

- 15 Член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, 2013 г., стр. 1) предвижда:

„Митническо задължение възниква от момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение:

- а) всеки път, когато се установи, че по отношение на вноса, описан в параграф 1, не са изпълнени едно или повече от условията в същия параграф, или
- б) когато Комисията в съответствие с член 8, параграф 9 от Регламент [№ 1225/2009] се откаже от приетия ангажимент за спазване на минимален ценови праг с регламент или решение, в който/което се посочват конкретни трансакции, и обяви съответните фактури във връзка с ангажимента за недействителни“.

Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013

- 16 Член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, 2013 г., стр. 66) предвижда:

„Митническо задължение възниква от момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение:

- а) всеки път, когато се установи, че по отношение на вноса, описан в параграф 1, не са изпълнени едно или повече от условията в същия параграф; или
- б) когато Комисията в съответствие с член 13, параграф 9 от Регламент [№ 597/2009] се откаже от приетия ангажимент за спазване на минимален ценови праг с регламент или решение, в който/което се посочват конкретни трансакции, и обяви съответните фактури във връзка с ангажимента за недействителни“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 17 Обстоятелствата, предхождащи спора, са изложени в точки 1—12 от обжалваното съдебно решение, както следва:

„1 [Jiangsu Seraphim] произвежда кристални силициеви фотоволтаични модули в Китай и ги изнася за Европейския съюз.

- 2 На 4 юни 2013 г. [К]омисия[та] приема Регламент (ЕС) № 513/2013 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република и за изменение на Регламент (ЕС) № 182/2013 за въвеждане на регистрационен режим за вноса на тези стоки с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 152, 2013 г., стр. 5).
- 3 С Решение 2013/423/ЕС от 2 август 2013 година за [при]емане на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпингова процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 209, 2013 г., стр. 26), Комисията приема ценови ангажимент (наричан по-нататък „ангажиментът“), предложен от Китайската търговска камара за внос и износ на машини и електронни продукти (наричана по-нататък „СССМЕ“) от името на [Jiangsu Seraphim] и на няколко други производители износители.
- 4 На 2 декември 2013 г. Съветът [...] приема Регламент за изпълнение [№ 1238/2013].
- 5 На 2 декември 2013 г. Съветът приема и Регламент за изпълнение [№ 1239/2013].
- 6 Член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013 предвиждат, като използват една и съща формулировка, че Комисията може да определи за кои сделки „[м]итническо[то] задължение възниква от момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение“ в случаите, в които бъде оттеглено съгласието за приемане на ценовия ангажимент.
- 7 Със своето Решение за изпълнение 2013/707/ЕС от 4 декември 2013 година за потвърждаване приемането на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийната процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, за периода на прилагане на окончателни мерки (ОВ L 325, 2013 г., стр. 214), Комисията потвърждава решението си да приеме ангажимента, изменен по искане на СССРМЕ, от името на китайски производители износители. На 10 септември 2014 г. Комисията приема Решение за изпълнение 2014/657/ЕС за приемане на предложение от група производители износители съвместно със СССРМЕ за пояснения относно прилагането на ангажимента, посочен в Решение за изпълнение 2013/707 (ОВ L 270, 2014 г., стр. 6).
- 8 Общото адвалорно мито, приложимо за вноса на елементи и на фотоволтаични модули с произход от Китай за съдействащите дружества, които не са включени в извадката и са в списъка в приложение I към Регламент за изпълнение № 1238/2013 и в приложение 1 към Регламент за изпълнение № 1239/2013, е 47,7 %. То съответства на антидъмпингово мито от 41,3 % (член 1, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013), към което се добавя изравнително мито от 6,4 % (член 1, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013). Вносът, за който се отнасят ангажиментът и Решение за изпълнение 2013/707, е освободен от това мито съгласно член 3, параграф 1 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 1 от Регламент за изпълнение № 1239/2013.

- 9 С писмо от 11 октомври 2016 г. Комисията уведомява [Jiangsu Seraphim], че възнамерява да оттегли съгласието за приемане на ангажимента, като уточнява главните обстоятелства и съображения, на които се основава. Към това писмо са приложени общ информационен доклад и специален доклад за [Jiangsu Seraphim].
- 10 В специалния доклад за [Jiangsu Seraphim] Комисията посочва, че възнамерява да оттегли съгласието за приемане на ангажимента и в раздел 4, озаглавен „Обявяване за недействителни на фактури, издадени съгласно ангажимента“, го уведомява, че смята, от една страна, да обяви за недействителни фактурите, издадени съгласно ангажимента, придружаващи извършените от вносителя продажби, а от друга страна, да нареди на митническите органи да възстановят митническото задължение, в случай че [Jiangsu Seraphim] не представи валидни издадени съгласно ангажимента фактури в момента на приемане на митническата декларация за допускане на стоките за свободно обращение.
- 11 С писмо от 28 октомври 2016 г. [Jiangsu Seraphim] подава становище по общия информационен доклад и специалния за него доклад на Комисията. По същество то[...] обяснява, че тя няма правомощието да обявява фактурите за недействителни, нито да нарежда на митническите органи да събират мита все едно изобщо не е представена фактура, издадена съгласно ангажимента. Според [Jiangsu Seraphim] това на практика означавало да се придаде обратно действие на оттеглянето на ангажимента.

[...]“.

Спорният регламент

- 18 Комисията потвърждава позицията си в спорния регламент, който приема на основание член 8 от основния антидъмпингов регламент и на член 13 от основния антисубсидиен регламент. В член 1 от спорния регламент Комисията оттегля съгласието си за приемане на ценовия ангажимент, даден от нея по-специално за Jiangsu Seraphim (наричан по-нататък „съответният ангажимент“).
- 19 Член 2 от спорния регламент предвижда:

„1. Издадените съгласно ангажимента фактури, изброени в приложение I към настоящия регламент, се обявяват за недействителни.

2. Събират се антидъмпинговите и изравнителните мита, дължими към момента на приемане на митническата декларация за допускане за свободно обращение съгласно член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 и член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 20 На 18 февруари 2017 г. Jiangsu подава жалба в секретариата на Общия съд за отмяна на член 2 от спорния регламент. В рамките на тази жалба той изтъква едно-единствено основание, а именно че с този регламент Комисията е нарушила член 8, параграфи 1, 9 и 10, както и член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, член 13, параграфи 1, 9 и 10, както и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент, като жалбоподателят в първоинстанционното производство твърди, че тази институция е

обявила за недействителни издадените съгласно ангажимента фактури, а след това е наредила на националните митнически органи да съберат митата все едно изобщо не е била издавана фактура съгласно ангажимента и такава не е била представяна на митническите органи към момента, в който стоките са били допуснати за свободно обращение.

- 21 Освен това в жалбата си Jiangsu Seraphim повдига възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013, основано на предполагаемо нарушаване на член 8 и на член 10, параграф 5 от Регламент № 1225/2009, както и на член 13 и на член 16, параграф 5 от Регламент № 597/2009, в редакцията, в която последните разпоредби са били приложими към момента, в който са приети Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013.
- 22 В това отношение Общият съд най-напред уточнява в точка 27 от обжалваното съдебно решение, че предметът на жалбата засяга въпроса дали издадените съгласно ангажимента фактури на Jiangsu Seraphim са обявени правомерно за недействителни и какви са последиците от това, по-специално що се отнася до възстановяването на дължимите антидъмпингови и изравнителни мита, а не въпроса дали Комисията правилно е оттеглила приетия от нея ангажимент.
- 23 По-нататък, като се произнася, на първо място, в точки 28—49 от обжалваното съдебно решение по възражението — повдигнато от Комисията, подкрепяна от Съвета — за недопустимост на жалбата, с която е сезиран, Общият съд приема, че член 2 от спорния регламент засяга Jiangsu Seraphim пряко и лично по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС и че освен това то има правен интерес да иска неговата отмяна.
- 24 Поради това Общият съд постановява, че подадената пред него жалба е допустима.
- 25 На второ място, в точки 50—64 от обжалваното съдебно решение Общият съд се произнася по допустимостта на повдигнатото от Jiangsu Seraphim възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013.
- 26 В това отношение, тъй като според Общия съд по-специално не може да се счете, че Jiangsu Seraphim е имало право — по смисъла на съдебната практика, установена с решение от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) — да оспори тези разпоредби на основание член 263 ДФЕС пряко след тяхното приемане, той постановява, че няма пречка жалбоподателят да повдигне възражение за тяхната незаконосъобразност в жалбата, с която е сезиран този съд.
- 27 На трето място, в точки 65—152 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда по същество единственото основание, повдигнато в рамките на подадената пред него жалба.
- 28 В това отношение Общият съд преди всичко уточнява в точка 130 от обжалваното съдебно решение, че поставеният в случая въпрос — а именно за налагането във времето на антидъмпинговите и изравнителните мита, които щяха да бъдат дължими, ако липсваше ангажимент, междуременно неизпълнен или оттеглен — трябва да се разглежда предвид

изричните разпоредби на член 8, параграф 10 и на член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, както и на разпоредбите на член 13, параграф 10 и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент.

- 29 След това в точки 137 и 138 от обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля предложеното от институциите тълкуване, че от тези разпоредби се извежда тяхното правомощие — като институции, на които е възложено изпълнението на основните регламенти — да изискват при упражняване на тази изпълнителна компетентност от съответните предприятия да платят всички мита, дължими за сделките, за които се отнасят издадените съгласно ангажимента фактури, междувременно обявени за недействителни.
- 30 Накрая, въз основа на констатацията в точки 139—151 от обжалваното съдебно решение, че никой от другите доводи на институциите не може да опровергае предходния извод, в точка 152 от това съдебно решение Общият съд констатира, че основните регламенти не могат да представляват достатъчно правно основание за приемане на разпоредбите, за които се твърди, че са незаконосъобразни.
- 31 На четвърто място, за да провери дали въпреки липсата на достатъчно правно основание в основните регламенти, член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013 биха могли да обосноват от правна страна спорния регламент, в точки 154—157 от обжалваното съдебно решение Общият съд се произнася по възражението за тяхната незаконосъобразност, повдигнато от Jiangsu Seraphim.
- 32 По съображения, аналогични на вече изложените при проверката на единственото основание на отнесената до него жалба, свързани с общия разум на основните регламенти, Общият съд приема възражението за незаконосъобразност и така в точка 158 от обжалваното съдебно решение стига до извода, че в случая тези разпоредби са неприложими.
- 33 Ето защо в точка 160 от това съдебно решение Общият съд приема единственото основание, изтъкнато в отнесената до него жалба, и поради това отменя член 2 от спорния регламент.

Производството пред Съда и исканията на страните

- 34 С жалбата си по дело C-439/20 P Комисията, подкрепяна от Съвета, иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да отхвърли като недопустима жалбата по първоинстанционното производство,
 - при условията на евентуалност, да отхвърли като неоснователна жалбата по първоинстанционното производство и
 - да осъди Jiangsu Seraphim да заплати съдебните разноски.

- 35 С жалбата си по дело C-441/20 P Съветът, подкрепян от Комисията, иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да отхвърли жалбата по първоинстанционното производство и
 - да осъди Jiangsu Seraphim да заплати съдебните разноски или,
 - при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд, и
 - да не се произнася по съдебните разноски, направени в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване.
- 36 Jiangsu Seraphim иска от Съда:
- да отхвърли настоящите жалби и
 - да осъди институциите да заплатят съдебните разноски.
- 37 С решение на председателя на Съда от 7 януари 2021 г. дела C-439/20 P и C-441/20 P са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.

По жалбите до Съда

- 38 В подкрепа на жалбата си по дело C-439/20 P Комисията, подкрепяна от Съвета, изтъква четири основания, които до голяма степен се припокриват с двете основания, които Съветът, подкрепян от Комисията, изтъква в подкрепа на жалбата си по дело C-441/20 P. Ето защо в това отношение въпросните основания следва да се разгледат заедно.
- 39 Първото основание за обжалване по всяко от тези дела е грешка при прилагане на правото, доколкото Общият съд е обявил за допустими, първо, жалбата, с която е сезиран и второ, повдигнатото от Jiangsu Seraphim възражение за незаконосъобразност. Второто и третото основание за обжалване, повдигнати по дело C-439/20 P, и второто основание за обжалване в първата му част, повдигнато по дело C-441/20 P, са грешки при прилагане на правото, доколкото Общият съд е приел, че основните регламенти не представляват достатъчно правно основание за приемането на член 2 от спорния регламент. Четвъртото основание за обжалване, повдигнато по дело C-439/20 P, и второто основание за обжалване във втората му част, повдигнато по дело C-441/20 P, са неправилно тълкуване на член 14, параграф 1 от Регламент № 1225/2009 и на член 24, параграф 1 от Регламент № 597/2009, доколкото Общият съд е приел, че тези разпоредби не разрешават на Съвета да въвежда система за контрол върху ангажиментите, която включва обявяване на съответните фактури за недействителни.

По първите основания за обжалване

Доводи на страните

- 40 С първите основания за обжалване, повдигнати по всяко от дела C-439/20 и C-441/20 P, които основания са в две части, институциите твърдят, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, като е приел, че първо, жалбата, с която е сезиран, и второ, възражението за незаконосъобразност, повдигнато от Jiangsu Seraphim в контекста на тази жалба, са допустими.
- 41 С първите основания за обжалване в първата им част, състояща се от две оплаквания, институциите твърдят, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, като е приел, че Jiangsu Seraphim е пряко засегнато, по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, от член 2 от спорния регламент и че то има правен интерес да иска отмяната на посочения член 2.
- 42 Що се отнася, на първо място, до оплакването относно точки 37, 38, 44 и 45 от обжалваното съдебно решение, а именно че Jiangsu Seraphim не е пряко засегнато от посочения член 2, институциите подчертават, че не Jiangsu Seraphim, като производител износител, а Seraphim Solar System GmbH, като свързан вносител, е подало митническите декларации за стоките, за които издадените от Jiangsu Seraphim фактури са обявени за недействителни с този регламент, и че при това положение Seraphim Solar System GmbH е длъжник по антидъмпинговите и изравнителните мита, дължими поради обявяването на тези фактури за недействителни. Следователно член 2 от спорния регламент не променял правното положение на Jiangsu Seraphim като производител износител. Така, доколкото точки 37, 38 и 44 от обжалваното съдебно решение следвало да се разбират в смисъл, че е било променено правното положение на последното дружество или че такъв производител износител винаги бил пряко засегнат от регламент, който оттегля ангажимент и обявява съответните фактури за недействителни, тази констатация била неправилна и не би могла да намери никакво основание в цитираната в тези точки съдебна практика.
- 43 На второ място, в оплакване, което правят при условията на евентуалност и което е свързано с точки 47 и 48 от обжалваното съдебно решение, институциите твърдят, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, като е приел, че Jiangsu Seraphim има правен интерес да обжалва член 2 от спорния регламент.
- 44 Първо, в точка 47 от обжалваното съдебно решение Общият съд смесил понятията „процесуална легитимация“ и „правен интерес“. Освен това тази точка от мотивите се основавала на неправилно тълкуване на условието жалбоподателят да е пряко засегнат по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС и на неправилна аналогия с хипотезата, в която с регламент на Комисията се оттегля съгласие за приемане на ангажимент и се въвеждат мита за в бъдеще.
- 45 В случая обаче Съветът въвел митата в момента, в който Комисията е приела съответния ангажимент. От това следвало, че ако Jiangsu Seraphim е искало да оспори въвеждането на тези мита, то е трябвало да обжалва съответните регламенти на Съвета, вместо да оспорва единствено обявяването за недействителни на съответните издадени съгласно ангажимента фактури и събирането на митата, свързани с друг икономически оператор, при положение че нито една от тези фактури не променяла правното му положение.

- 46 Второ, според институциите в точка 48 от обжалваното съдебно решение Общият съд тълкува имплицитно понятието „правен интерес“ в разрез със съдебната практика, сякаш е достатъчно просто да се докаже, че е налице икономическо предимство от успеха на подадената пред него жалба, докато съответната полза трябвало да може да бъде установена в правното положение на жалбоподателя. При всички случаи Jiangsu Seraphim не е представило никакво доказателство, че отмяната на член 2 от спорния регламент би се отразила по какъвто и да било начин върху търговските му отношения с Seraphim Solar. Освен това тази отмяна нямала правни последици върху съществуването на митническото задължение на последното дружество.
- 47 С посочените първи основания за обжалване във втората им част, която се отнася до точки 57—64 от обжалваното съдебно решение, институциите по същество твърдят, че Общият съд неправилно е приел за допустимо повдигнатото от Jiangsu Seraphim възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013 (наричани по-нататък заедно „разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност“).
- 48 Според институциите, на първо място, Общият съд неправилно е приел, че Jiangsu Seraphim няма право да иска отмяната на тези разпоредби и следователно жалбоподателят в първоинстанционното производство не е бил „възпрепятстван“ по смисъла на съдебната практика, установена с решения от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), и от 15 февруари 2001 г., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), да повдигне това възражение за незаконосъобразност. Всъщност по-специално от решения от 9 ноември 2017 г., SolarWorld/Съвет (C-205/16 P, EU:C:2017:840), и от 27 март 2019 г., Canadian Solar Emea и др./Съвет (C-236/17 P, EU:C:2019:258), било видно, че Общият съд неправилно е постановил, че Jiangsu Seraphim не може да се счита за пряко и лично засегнато от тези разпоредби и че не е имало правен интерес да подаде жалбата за отмяна пред този съд.
- 49 На второ място, институциите подчертават, че разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, са неразривно свързани с другите разпоредби на Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и 1239/2013. Когато обаче няколко члена или — както в настоящия случай — цялата разпоредителна част на акт на Съюза не могат да бъдат разглеждани поотделно, всички оплаквания, че този акт е незаконосъобразен, би трябвало да бъдат повдигнати, когато той е обжалван в неговата цялост. Така Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото в точка 57 от обжалваното съдебно решение, като се произнесъл единствено по въпроса дали жалбоподателят в първоинстанционното производство е имал право да оспори разпоредбите, за които се отнася в повдигнатото от него възражение за незаконосъобразност. Всъщност Jiangsu Seraphim е можело да обжалва изцяло Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013, което би било релевантният критерий в този контекст, като в това отношение изтъкне незаконосъобразността на всяка конкретна тяхна разпоредба. Ето защо, тъй като в определения му срок не е обжалвало тези регламенти за изпълнение, правото на Jiangsu Seraphim да повдигне възражение за незаконосъобразност в това отношение било преклудирано.
- 50 На трето място и при условията на евентуалност, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че същото възражение за незаконосъобразност е допустимо, тъй като Jiangsu Seraphim — предвид факта, че разпоредбите, за които се отнася това възражение, са неразривно свързани с останалата част от Регламенти за

изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013 — не е могло да повдигне възражение за незаконосъобразност само на разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, а е трябвало да повдигне възражение за незаконосъобразност на тези регламенти за изпълнение в тяхната цялост, „в пакет“. Освен това, противно на приетото от Общият съд в точка 63 от обжалваното съдебно решение, разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, били не разпоредби с общ характер, а индивидуални решения относно Jiangsu Seraphim.

- 51 На четвърто място и при условията на евентуалност спрямо предходното, повдигнатото в първоинстанционното производство единствено основание било безпредметно, тъй като било насочено срещу разпоредби, които не съставляват правното основание на спорния регламент. Всъщност основание на този регламент били член 8 от основния антидъмпингов регламент и член 13 от основния антисубсидиен регламент. Освен това според институциите Общият съд, изглежда, заключил, че правото на Jiangsu Seraphim да повдигне възражение за незаконосъобразност по член 277 ДФЕС не е било преклудирано в резултат на неправилно тълкуване на единственото му основание в смисъл, че с него жалбоподателят в първоинстанционното производство твърди, че самият спорен регламент нарушава релевантните разпоредби на основните регламенти. По този начин Общият съд явно се произнесъл *ultra petita*.
- 52 Според Jiangsu Seraphim твърденията за наличие на първите основания за обжалване по дела C-439/20 P и C-441/20 P трябва да се отхвърлят като неоснователни.

Съображения на Съда

- 53 В самото начало следва да се припомни, че условие за допустимостта на жалба, подадена на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС от физическо или юридическо лице срещу акт, на който то не е адресат, е на това лице да се признае процесуална легитимация, каквато е налице в две хипотези. От една страна, такава жалба може да се подаде, при условие че актът засяга лицето пряко и лично. От друга страна, такава лице може да подаде жалба срещу подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение, ако същият го засяга пряко (решение от 15 юли 2021 г., Deutsche Lufthansa/Комисия, C-453/19 P, EU:C:2021:608, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 54 С първите основания за обжалване, повдигнати по всяко от дела C-439/20 и C-441/20 P, в първата им част, институциите оспорват, на първо място, анализа, направен от Общия съд по-специално в точки 37, 38, 44 и 45 от обжалваното съдебно решение, като разглеждат първата от тези две хипотези, а именно що се отнася до въпроса дали жалбоподателят в първоинстанционното производство е пряко засегнат, по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, от член 2 от спорния регламент.
- 55 Според постоянната практика на Съда, припомнена от Общия съд в точка 36 от обжалваното съдебно решение, предвиденото в член 263, четвърта алинея ДФЕС условие дадено физическо или юридическо лице да е пряко засегнато от решението — предмет на обжалване, изисква да бъдат кумулативно изпълнени два критерия, а именно това решение, от една страна, пряко да поражда последици за правното положение на лицето, и от друга страна, да не оставя никакво право на преценка на своите адресати, на които е възложено изпълнението му, тъй като това изпълнение е с чисто автоматичен характер и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (вж. в този смисъл по-специално решенията от 6 ноември 2018 г.,

Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия, Комисия/Scuola Elementare Maria Montessori и Комисия/Ferracci, C-622/16 P—C-624/16 P, EU:C:2018:873, т. 42, и от 15 юли 2021 г., Deutsche Lufthansa/Комисия, C-453/19 P, EU:C:2021:608, т. 83).

- 56 В това отношение институциите твърдят по-специално, че в настоящия случай — противно на приетото от Общия съд, по-конкретно в точки 44 и 45 от обжалваното съдебно решение — пряко засегнато по смисъла на посочената по-горе съдебна практика от член 2 от спорния регламент е не Jiangsu Seraphim като производител износител, а Seraphim Solar System като свързан вносител, доколкото последното дружество подало изискваните митнически декларации и то е длъжникът по антидъмпинговите и изравнителните мита, дължими поради обявяването на въпросните фактури за недействителни.
- 57 Видно от постоянната съдебна практика, установена с решение от 21 февруари 1984 г., Allied Corporation и др./Комисия (239/82 и 275/82, EU:C:1984:68, т. 12), макар по естеството и обхвата си да са нормативни актове, регламентите за налагане на антидъмпингови мита могат да засягат пряко и лично онези производители и износители на съответния продукт, за които въз основа на данните за търговската им дейност е установено, че носят отговорност за дъмпинговите практики. Обикновено това се отнася за предприятия производители и износители, които могат да докажат, че са посочени в актовете на институциите или че са засегнати от подготвителните разследвания (вж. последно решение от 28 февруари 2019 г., Съвет /Growth Energy и Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, т. 73 и цитираната съдебна практика).
- 58 В това отношение Съдът е уточнил, че предприятието не може да се счита за пряко засегнато от регламент за налагане на антидъмпингово мито само поради качеството си на производител на продукта, подлежащ на обмитяване с него, тъй като в тази връзка качеството на износител е водещо. Действително от самия език на цитираната в предишната точка съдебна практика е видно, че прякото засягане от регламент за налагане на антидъмпингови мита на някои производители и износители на съответния продукт се дължи по-специално на възлагането на същите на отговорността за дъмпинговите практики. На производител, който не изнася продукцията си на пазара на Съюза обаче, а само я продава на пазара в страната си, не може да бъде възложена отговорността за дъмпингова практика (решение от 28 февруари 2019 г., Съвет/Growth Energy и Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, т. 74).
- 59 В съответствие с тези принципи трябва да се отбележи, на първо място, че Jiangsu Seraphim е едновременно производител и износител на продуктите, визирани в Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013.
- 60 На второ място, Jiangsu Seraphim е посочено в приложение I към Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013, наложили окончателното антидъмпингово и окончателното изравнително мито, разглеждани в спора по главното производство, в приложението към Решение 2013/423, с което Комисията се съгласила да приеме ценовия ангажимент, по който е този спор, в приложението към Решение 2013/707, с което Комисията потвърдила това приемане, както и в член 1 от спорния регламент, с който Комисията оттеглила съгласието си за това приемане, що се отнася по-специално до Jiangsu Seraphim.
- 61 На трето място, важно е да се подчертае, че оттеглянето на съгласието за приемане на въпросния ангажимент, извършено със спорния регламент, в резултат на което Jiangsu Seraphim вече не ползва освобождаването от мита, предвидено в член 3, параграф 1 от

Регламент за изпълнение № 1238/2013 и в член 2, параграф 1 от Регламент за изпълнение № 1239/2013, поражда за правното положение на съответните производители износители последици, сходни с последиците, които имат разпоредбите на регламентите за налагане на въпросните мита върху правното положение на производителите износители. От съдебната практика, припомнена в точка 57 от настоящото решение, обаче личи, че такива производители износители могат да се считат за пряко засегнати от релевантните разпоредби на Регламентите.

- 62 В частност член 2 от спорния регламент предвижда, че издадените от Jiangsu Seraphim фактури, изброени в приложение I към този регламент, се обявяват за недействителни и следователно че за посочените във фактурите сделки трябва да бъдат събрани окончателните антидъмпингови и изравнителни мита, както отбелязва Общият съд в точка 44 от обжалваното съдебно решение.
- 63 При тези обстоятелства следва да се приеме, че въпросните разпоредби са породили пряко последици за правното положение на Jiangsu Seraphim, доколкото по необходимост засягат сделките, по които жалбоподателят в първоинстанционното производство е страна, и договорните отношения, които ги уреждат. Освен това институциите не оспорват констатацията на Общия съд, направена също в точка 44 от обжалваното съдебно решение, че посочените разпоредби не оставят никакво право на националните митнически органи на преценка дали да обявят разглежданите фактури за недействителни и да съберат дължимите по тях мита.
- 64 От гореизложеното следва, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, когато в точка 45 от обжалваното съдебно решение е приел, че Jiangsu Seraphim е пряко засегнато от член 2 от спорния регламент.
- 65 Нещо повече, доколкото институциите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, когато в точки 47 и 48 от обжалваното съдебно решение е приел, че Jiangsu Seraphim е имало правен интерес да иска отмяната на същия член 2, следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика жалба за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако това лице има интерес от отмяната на обжалвания акт. Такъв интерес предполага, че отмяната на този акт може сама по себе си да породии правни последици и че жалбата може по този начин чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала (решения от 17 септември 2015 г. *Mory* и др./Комисия, C-33/14 P, EU:C:2015:609, т. 55, и от 27 март 2019 г., *Canadian Solar Emea* и др./Съвет, C-236/17 P, EU:C:2019:258, т. 91).
- 66 В това отношение най-напред следва да се отбележи, че дори да става въпрос за различни условия, не е изключено възможността определени фактори или обстоятелства да доказват едновременно както процесуалната легитимация на жалбоподателя да оспори акт на Съюза — и по-конкретно да установят един от критериите за тази процесуална легитимация, като например факта, че е пряко засегнат от този акт, — така и наличието на правен интерес на жалбоподателя да го оспори.
- 67 Така в настоящия случай в точка 47 от обжалваното съдебно решение Общият съд е могъл да вземе предвид по същество едни и същи фактори, за да определи както дали Jiangsu Seraphim е имало правен интерес, така и във връзка с въпроса, разгледан в точки 57—63 от настоящото решение, дали член 2 от спорния регламент произвежда пряко последици върху правното му положение, а именно обявяването за недействителни на фактурите,

издадени съгласно ангажимента от жалбоподателя в първоинстанционното производство, и оттам събирането на мита върху сделките по тези фактури, без да може въз основа на това да се заключи — противно на твърденията на институциите — че е налице грешка при прилагане на правото, понеже Общият съд е смесил понятията „процесуална легитимация“ и „правен интерес“, или че в това отношение се е позовал на неправилно тълкуване на условието жалбоподателят да е пряко засегнат от обжалвания акт по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

- 68 След това се налага изводът, че както генералният адвокат констатира по същество в точка 38 от своето заключение, Общият съд основателно е приел, че обявяването на издадените от Jiangsu Seraphim фактури за недействителни и нареждането да бъдат събрани окончателните мита, дължими върху сделките по тези фактури, са правни фактори, които са в ущърб на жалбоподателя в първоинстанционното производство като производител износител на съответните продукти, чието премахване следователно му носи полза по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 65 от настоящото съдебно решение.
- 69 Ето защо, независимо от това дали или до каква степен съдебната практика, посочена от Общия съд в точка 47 от обжалваното съдебно решение, е релевантна в настоящия случай, той е имал основание да заключи в точка 49 от това решение, че Jiangsu Seraphim има правен интерес от отмяната на член 2 от спорния регламент.
- 70 Освен това посочената констатация не би могла да бъде опровергана от оплакването на институциите, че всъщност при приемането на съответния ангажимент въпросните мита вече са били наложени, тъй като, що се отнася до условието за правен интерес, следва да се определи дали този интерес, и по-точно вредоносното положение, което подадената жалба може да отстрани, е налице и продължава да съществува, при всички случаи към момента на нейното подаване (вж. в този смисъл решенията от 6 септември 2018 г., Bank Mellat/Съвет, C-430/16 P, EU:C:2018:668, т. 50, и от 27 март 2019 г., Canadian Solar Emea и др./Съвет, C-236/17 P, EU:C:2019:258, т. 92).
- 71 Накрая, доколкото институциите се опитват да оспорят съображенията на Общия съд в точка 48 от обжалваното съдебно решение, достатъчно е да се констатира, както впрочем самият той отбелязва, че частта от мотивите в тази точка е изложена само за изчерпателност. При това положение въпросното оплакване следва да се отхвърли като безпредметно (вж. в този смисъл решение от 17 септември 2020 г., Troszczynski/Парламент, C-12/19 P, EU:C:2020:725, т. 60 и цитираната съдебна практика).
- 72 От изложените по-горе съображения следва, че първите основания за обжалване, повдигнати по всяко от дела C-439/20 и C-441/20 P, трябва да се отхвърлят в първата им част.
- 73 С първите основания за обжалване във втората им част институциите твърдят, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, като в точки 57—64 от обжалваното съдебно решение е приел за допустимо повдигнатото от Jiangsu Seraphim възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013.

- 74 Доколкото институциите по същество поддържат, на първо място, че Общият съд неправилно е приел, предвид съдебната практика, установена с решения от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), и от 15 февруари 2001 г., Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), че Jiangsu Seraphim не е имало право да подаде пряка жалба съгласно член 263 ДФЕС срещу разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, след тяхното приемане, и че поради това жалбоподателят в първоинстанционното производство не е бил „възпрепятстван“ по смисъла на тази съдебна практика да повдигне възражение за незаконосъобразност по член 277 ДФЕС в рамките на първоинстанционното производство по обжалване, следва да се отбележи, че макар Общият съд да е разгледал, по-конкретно в точки 62 и 63 от обжалваното съдебно решение, и въпроса дали жалбоподателят в първоинстанционното производство е можел да се счита за пряко, а евентуално и за лично засегнат от разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, видно е, по-специално от точка 64 от обжалваното съдебно решение, че той е приел за допустимо това възражение за незаконосъобразност с мотива, че Jiangsu Seraphim не е имало правен интерес да обжалва тези разпоредби пряко след приемането им.
- 75 В това отношение в точка 58 от обжалваното съдебно решение Общият съд подчертава, че член 3 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013 предоставят на Jiangsu Seraphim освобождаване в смисъл, че за съответните внесени в Съюза продукти няма да се плащат окончателни антидъмпингови и изравнителни мита, при условие че бъдат изпълнени предвидените в ангажиментите условия.
- 76 Що се отнася по-конкретно до член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013, в точки 59 и 60 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че целта на тези разпоредби е само да се даде на Комисията право да оттегли съгласието си да приеме конкретните ангажименти и да обяви за недействителни съответните фактури, издадени съгласно ангажиментите, така че неблагоприятните последици от тези разпоредби биха могли да се проявят само чрез конкретни бъдещи мерки, а именно по-специално оттеглянето от Комисията на съгласието за приемане на ангажимент и впоследствие обявяването за недействителни на съответните фактури, издадени съгласно ангажимента, и събирането на митата, дължими върху сделките по фактурите.
- 77 При тези обстоятелства обаче Общият съд е могъл, без да допусне грешка при прилагане на правото, по същество да постанови в точки 61 и 62 от обжалваното съдебно решение, че към датата на приемане на разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, или непосредствено след приемането им, прилагането на тези разпоредби към Jiangsu Seraphim все още е хипотетично и че правният интерес на жалбоподателя в първоинстанционното производство не може да се основава само на тази вероятност, тъй като, както бе припомнено в точка 70 от настоящото решение, такъв интерес трябва да е възникнал и все още съществуващ към датата на подаване на жалбата и не може да се свързва с бъдещо несигурно събитие (вж. в този смисъл решение от 27 март 2019 г., Canadian Solar Emea и др./Съвет, C-236/17 P, EU:C:2019:258, т. 92).
- 78 Освен това съгласно постоянната съдебна практика член 277 ДФЕС е израз на общ принцип, който гарантира на всяка страна — за да се постигне отмяната на акт на Съюза на основание член 263 ДФЕС — правото да оспори валидността на по-ранни актове на институциите, които представляват правното основание на обжалвания акт, ако тази страна не е имала право да подаде пряка жалба, по силата на член 263 ДФЕС, срещу тези

актове, чиито последици търпи, без да е била в състояние да поиска отмяната им (вж. в този смисъл решения от 6 март 1979 г., *Simmenthal/Комисия*, 92/78, EU:C:1979:53, т. 39, и от 8 септември 2020 г., *Комисия и Съвет /Carreras Sequeros и др.*, C-119/19 P и C-126/19 P, EU:C:2020:676, т. 67).

- 79 От тази съдебна практика следва, че допустимостта на възражението за незаконосъобразност на даден акт задължително зависи от условието жалбоподателят, който се позовава на него, да не е имал право да поиска пряко отмяната на този акт (решение от 17 декември 2020 г., *BP/FRA*, C-601/19 P, непубликувано, EU:C:2020:1048, т. 27).
- 80 Ето защо в точка 64 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е заключил, че след като не е имало правен интерес да обжалва пряко след приемането им разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, *Jiangsu Seraphim* не може да бъде „възпрепятствано“ да повдигне това възражение за незаконосъобразност в рамките на първоинстанционното производство по обжалване.
- 81 Евентуалната констатация, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в точка 63 от обжалваното съдебно решение, тъй като неправилно приел, че разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, са не индивидуално решение, а разпоредби с общ характер, не би могла да промени този извод. Поради това първото оплакване, изтъкнато в подкрепа на първите основания за обжалване във втората им част, трябва да бъде отхвърлено.
- 82 Доколкото институциите твърдят, на второ място и при условията на евентуалност, по същество че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е обявил за допустимо повдигнатото от жалбоподателя в първоинстанционното производство възражение за незаконосъобразност, когато е трябвало да приеме, че разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, са неразривно свързани с останалите разпоредби на Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013, и че това възражение е трябвало да се повдигне по отношение на посочените регламенти за изпълнение като цяло, следва да се отбележи, че основанийето за недопустимост, изведено от съдебната практика, установена с решения от 9 март 1994 г., *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90), и от 15 февруари 2001 г., *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101), което Комисията, подкрепяна от Съвета, изтъква в първоинстанционното производство, е изтичането на предвидения в член 263 ДФЕС срок за подаване на жалба, а не обстоятелството, че тези разпоредби са неразривно свързани с другите разпоредби на посочените регламенти за изпълнение.
- 83 Следва да се припомни, че съгласно член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда с жалбата не може да се изменя предметът на спора пред Общия съд. Така съгласно трайно установената съдебна практика в рамките на обжалването компетентността на Съда се свежда до преценка на правните изводи по обсъдените пред първата инстанция основания и доводи. Следователно страните не може да изтъкват за първи път пред Съда оплаквания, които не са посочили пред Общия съд, тъй като това би означавало да им се позволи да сезират Съда, чиито правомощия при обжалването са ограничени, със спор с по-широк обхват от този, който е бил разгледан от Общия съд (решение от 6 октомври 2021 г., *Sigma Alimentos Exterior/Комисия*, C-50/19 P, EU:C:2021:792, т. 37 и 38).

- 84 Следователно оплакването на институциите, че разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, са неразривно свързани с останалите разпоредби на Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013, трябва да се отхвърли като недопустимо, тъй като е повдигнато за първи път в рамките на жалбите пред Съда.
- 85 На трето място, по същите съображения е недопустимо и направеното при условията на евентуалност оплакване, че възражението за незаконосъобразност, повдигнато от Jiangsu Seraphim в първоинстанционното производство, е безпредметно, доколкото е насочено срещу разпоредби, които не съставляват правното основание на спорния регламент.
- 86 Доколкото накрая и при условията на евентуалност спрямо предходното институциите по същество твърдят, че Общият съд се произнесъл по това възражение за незаконосъобразност, тълкувайки неправилно единственото основание, изтъкнато в първоинстанционното производство, в смисъл, че в него жалбоподателят твърди, че спорният регламент пряко нарушава съответните разпоредби на основните регламенти, докато жалбата в първоинстанционното производство не съдържа това основание и следователно Общият съд се е произнесъл *ultra petita*, достатъчно е да се отбележи, че видно от формулировката на посочената жалба, това единствено основание изрично твърди нарушение на член 8, параграфи 1, 9 и 10 и член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, както и на член 13, параграфи 1, 9 и 10 и на член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент, както и че заедно с това единствено основание е повдигнато възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013.
- 87 Следователно това оплакване трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 88 От изложените по-горе съображения следва, че първите основания за обжалване по дела C-439/20 P и C-441/20 P трябва да се отхвърлят във втората им част.
- 89 С оглед на всичко изложено по-горе разгледаните първи основания за обжалване следва да се отхвърлят в тяхната цялост.

По второто и третото основание за обжалване по дело C-439/20 P и по второто основание за обжалване по дело C-441/20 P в първата му част

Доводи на страните

- 90 С второто и третото основание за обжалване по дело C-439/20 P и с второто основание за обжалване по дело C-441/20 P в първата му част институциите по същество твърдят, че в точки 115—152 от обжалваното съдебно решение Общия съд е допуснал грешки при прилагане на правото, като постановил, че основните регламенти не представляват достатъчно правно основание за приемането на член 2 от спорния регламент, с който фактурите на Jiangsu Seraphim, издадени съгласно ангажимента, се обявяват за недействителни и се разпорежда събирането на антидъмпинговите мита и изравнителните мита, дължими към момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение на стоките, посочени в тези фактури.

- 91 По-конкретно, с второто основание за обжалване по дело C-439/20 P и с второто основание за обжалване по дело C-441/20 P в първата му част институциите твърдят, че по-специално в точки 119, 129—132, 138, 140—147 и 151 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал грешки при прилагане на правото, като квалифицирал събирането на мита за съответния внос като „ретроактивно“.
- 92 Според институциите, първо, Общият съд не е мотивирал хипотезата, че тези мита са събрани „ретроактивно“, въпреки че тя е в основата на тези точки от обжалваното съдебно решение и „ядрото“ на направеното от него в точки 128—138 от това решение тълкуване на релевантните разпоредби от основните регламенти.
- 93 Второ, като квалифицирал събирането на въпросните мита като „ретроактивно“, Общият съд допуснал грешки при тълкуването по-конкретно на член 8, параграф 10 и член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, както и на член 13, параграф 10 и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент. Всъщност тези разпоредби представлявали достатъчно правно основание за събирането на митата върху вноса, за който се счита, че нарушава съответния ангажимент.
- 94 В това отношение институциите подчертават, че въпросът не е кога се събира мито за съответния внос, а дали този внос е допуснат в свободно обращение след налагането на митото. Така според тях решаващият критерий, за да се определи дали събирането на посоченото мито е ретроактивно, е датата, на която е въведена разглежданата мярка. В случая обаче от Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013 ясно следвало, че разглежданите мита върху вноса са наложени през 2013 г., тоест преди допускането в свободно обращение на вноса, за който са издадени недействителни фактури по ангажимента. Спорният регламент само довел до събирането на тези мита.
- 95 С третото основание за обжалване по дело C-439/20 P институциите по същество твърдят, че в точки 119, 129—138, 140—147 и 151 от обжалваното съдебно решение Общият съд е тълкувал неправилно член 8, параграфи 1, 9 и 10 и член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, както и член 13, параграфи 1, 9 и 10 и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент, доколкото е приел, че тези разпоредби не са приложими в настоящия случай. Общият съд неправилно отхвърлил възприетото от институциите тълкуване на посочените разпоредби.
- 96 Най-напред, същите разпоредби, изменени с Регламент № 461/2004, всъщност представлявали достатъчно правно основание за събирането на мита върху вноса, за който е установено, че нарушава съответния ангажимент. В точки 115—118 от обжалваното съдебно решение Общият съд напълно пренебрегнал факта, че вследствие такова изменение окончателното мито е наложено още с приемането на въпросния ангажимент, а не едва след неговото оттегляне. При това положение тези мита не били въведени с обратна сила.
- 97 По-специално в точка 119 от обжалваното съдебно решение Общият съд допуснал две грешки при прилагане на правото, като приел, че мита върху вноса, нарушил разглеждания ангажимент, се събирали само в двете хипотези, предвидени в член 8, параграф 10 и член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, както и в член 13, параграф 10 и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент.

- 98 Първо, тези разпоредби се отнасяли до прилагането с обратна сила на мита, тоест — противно на предвиденото в спорния регламент — събирането на мита върху внос, допуснат в свободно обращение преди налагането на окончателни мита. Второ, Общият съд изопачил въведеното през 2004 г. законодателно изменение. Всъщност двете предвидени хипотези се отнасяли единствено до положението, при което Съветът не е наложил окончателно мито към момента на приемане на разглеждания ангажимент.
- 99 По-нататък институциите считат, че съображенията от основните регламенти, на които се позовава Общият съд в точки 132—137 от обжалваното съдебно решение, са ирелевантни. Противно на установеното от Общия съд в точка 144 от това решение, трябвало да се вземат предвид съображения 18 и 19 от Регламент № 461/2004. Така, противно на посоченото от него в точка 138 от обжалваното съдебно решение, конкретните разпоредби относно налагането на временни мита едва след нарушаване или оттегляне на ангажимент и налагането с обратна сила на тези мита, не ограничавали събирането на по-рано наложени мита върху внос, за който е установено, че не отговаря на формалните или материалноправни условия на съответния ангажимент.
- 100 Накрая, констатациите, направени по-специално от Общия съд в точки 141, 145 и 146 от обжалваното съдебно решение, били погрешни.
- 101 Jiangsu Seraphim поддържа, че Общият съд правилно е отхвърлил наведеното от институциите тълкуване и че следователно техните твърдения за наличие на основанията трябва да се отхвърлят като неоснователни.
- 102 В това отношение, от една страна, спорният регламент налагал мита с обратна сила, надхвърляйки позволеното от основните регламенти. Следователно Общият съд правилно стигнал до извода, че основните регламенти не представляват достатъчно правно основание за приемането на разпоредбите на спорния регламент.
- 103 От друга страна, при неизпълнение на условията на ангажимент, от член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент следвало, че митата, които не са се прилагали поради приемането на ангажимента, се прилагат автоматично за осъществения внос от датата, на която посоченият ангажимент е бил оттеглен, а не за предишен внос.
- 104 Както приел Общият съд, в създадената с основните регламенти система митата, дължими поради неизпълнението на съответните ангажименти, не могат да бъдат наложени с обратна сила извън процедурните ограничения, определени от разпоредбите на член 8, параграф 10 и член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент, както и от член 13, параграф 10 и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент. Правото на Съюза по никакъв начин не оправомощавало Комисията да обяви съответните фактури за недействителни и да нареди на националните митнически органи да съберат с обратна сила окончателните мита върху осъществения по-рано внос на продуктите, допуснати в свободно обращение, без регистрация и налагане на временни мита. Според Jiangsu внесените през 2004 г. изменения имали за цел единствено, от една страна, да се позволи оттеглянето на ангажимент и прилагането на съответното мито с един-единствен правен акт, слагайки край на „действащата преди това обременяваща двойна процедура“, която предвиждала участието както на Комисията, така и на Съвета, и от друга страна, да се определят задължителни срокове за приключване на разследванията на предполагаеми неизпълнения на съответните ангажименти.

Съображения на Съда

- 105 Второто и третото основание за обжалване по дело C-439/20 P и второто основание за обжалване по дело C-441/20 P в първата му част са насочени срещу мотивите в точки 115—152 от обжалваното съдебно решение, с които Общият съд по същество приема единственото основание, изтъкнато от Jiangsu Seraphim в подкрепа на жалбата му в първоинстанционното производство, с което то иска да докаже, че с член 2 от спорния регламент Комисията е нарушила, от една страна, членове 8 и 10 от основния антидъмпингов регламент и от друга страна, членове 13 и 16 от основния антисубсидиен регламент, като обявила за недействителни фактурите, издадени съгласно ангажимента, и наредила събирането на митата, дължими към момента на приемане на митническата декларация за допускане за свободно обращение на посочения в тези фактури внос.
- 106 С оплакванията, които институциите изтъкват в подкрепа на тези основания и в тази част, които следва да се разгледат заедно, те по същество твърдят, че Общият съд е тълкувал неправилно основните регламенти, и по-конкретно разпоредбите, разглеждани в техния контекст, по-специално тъй като приел, неправилно квалифицирайки посочените в член 2 от спорния регламент мерки като такива „с обратно действие“, че те не разрешават на институциите да приемат тези мерки в резултат на оттеглянето на съгласието за приемане на съответния ангажимент.
- 107 В това отношение следва да се отбележи, че за да стигне до извода в точка 152 от обжалваното съдебно решение, че основните регламенти не могат да представляват достатъчно правно основание за приемането на член 2 от спорния регламент, Общият съд най-напред приема в точки 115—119 от обжалваното съдебно решение, че тъй като разглежданият случай се отнася, според него, до налагането на антидъмпинговите и на изравнителните мита, които биха били дължими при липсата на ангажимент, който междувременно не е бил изпълнен, този случай не се урежда от член 8, параграф 10 от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 10 от основния антисубсидиен регламент, нито от член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент, така че настоящият случай не попада в нито една от хипотезите, изрично предвидени в основните регламенти, и че трябва да се провери дали не съществува някакво друго правно основание за приемането на член 2 от спорния регламент.
- 108 По-нататък, в точки 130—138 от обжалваното съдебно решение Общият съд изключва, че това може да е така, тъй като от общия разум и целите на основните регламенти, и по-специално от техните съображения, е видно, от една страна, че законодателят на Съюза е искал изрично да уреди в основните регламенти при какви условия след оттегляне на съгласието за приемане на ангажимент институциите имат правомощието да налагат с обратна сила дължимите мита и от друга страна, че в посочените по-горе разпоредби на тези регламенти са изброени изчерпателно положенията, в които е разрешено такова налагане с обратна сила на мита.
- 109 От това Общият съд стига до извода, по-конкретно в точки 137 и 138 от обжалваното съдебно решение, че това правомощие не може да се основава нито на текста на член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и на член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент, съгласно които митата се прилагат автоматично, след като бъде оттеглено съгласието за приемане на ангажименти, нито на текста на член 14, параграф 1

от основния антидъмпингов регламент и на член 24, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, доколкото там са предвидени „всички останали критерии“ за събиране на митата.

- 110 Накрая, в точки 139—151 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че нито едно от останалите оплаквания на институциите, като свързаните с ефективния контрол и със санкционирането на съответните ангажименти, не може да промени тази преценка.
- 111 За да се провери дали в така възприетото от Общия съд тълкуване на основните регламенти е допусната грешка при прилагане на правото, най-напред следва да се припомни, че със спорния регламент, първо, в член 1 Комисията оттегля съгласието за приемане на съответния ангажимент по член 8, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент и по член 13, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, и второ, в член 2 от спорния регламент определя последиците от това оттегляне, като обявява за недействителни фактурите, издадени съгласно ангажимента, и разпорежда събирането на съответните антидъмпингови и изравнителни мита, дължими към момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение за сделките, посочени в тези фактури.
- 112 Следователно, тъй като член 2 от спорния регламент се отнася до въпроса за последиците или действието при оттегляне на съгласие за приемане на ангажимент и този въпрос е конкретно посочен в член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и в член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент, следва да се разгледа законосъобразността на този член 2, на първо място, що се отнася до тези разпоредби, които спорният регламент освен това представя като правното основание за приемането му.
- 113 Както правилно припомня Общият съд в точка 131 от обжалваното съдебно решение, при тълкуването на разпоредба от правото на Съюза трябва да се имат предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (решение от 2 декември 2021 г., Комисия и GMB Glasmanufaktur Brandenburg/Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P и C-888/19 P, EU:C:2021:973, т. 70 и цитираната съдебна практика).
- 114 В този контекст най-напред да се отбележи, че видно от текста на член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и на член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент, по-специално в случай че Комисията оттегли съгласието си за приемане на ангажимент, окончателното антидъмпингово или окончателното изравнително мито, наложени съгласно, съответно, с член 9, параграф 4 от основния антидъмпингов регламент и с член 15, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент — като наложените в случая с член 1 от Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013, — „автоматично се прилагат“.
- 115 За да се определи дали тези разпоредби могат да позволят приемането на мерки като предвидените в член 2 от спорния регламент — а именно обявяването за недействителни на фактури, издадени съгласно ангажимента, и събирането на мита за посочените в тях сделки, включително и за онези отпреди влизането в сила на този регламент — тези разпоредби следва да се разгледат във връзка, от една страна, с разпоредбите на член 9, параграф 4 от основния антидъмпингов регламент и на член 15, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент, откъдето личи, че окончателните мита се „налагат“ от Комисията, както и, от друга страна, с разпоредбите на член 8, параграф 1, втора алинея от основния

антидъмпингов регламент и член 13, параграф 1, втора алинея от основния антисубсидиен регламент, които предвиждат, че „докато“ даден ангажимент е в сила, окончателните мита „не се прилагат“ за съответния внос.

- 116 Както обаче отбелязва генералният адвокат в точка 88 от своето заключение, тълкуването на тези разпоредби във връзка една с друга показва, че „автоматичното прилагане“ на временното или окончателното мито, както е предвидено в член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и в член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент, по-специално в случай че Комисията оттегли съгласието си за приемане на ангажимент, следва да се тълкува не като налагане на ново мито, а като прилагане на първоначално наложеното мито, в смисъл че прилагането им е било спряно „докато“ ангажиментът е в сила.
- 117 Така по-конкретно спирането на прилагането на окончателните мита, предвидено в член 8, параграф 1, втора алинея от основния антидъмпингов регламент и в член 13, параграф 1, втора алинея от основния антисубсидиен регламент, когато се приема ангажимент, и автоматичното прилагане на тези мита, предвидено в член 8, параграф 9, първа алинея от основния антидъмпингов регламент и в член 13, параграф 9, първа алинея от основния антисубсидиен регламент, в резултат на неговото оттегляне, не се отнасят до самото налагане на тези мита, а до техните последици, като по-специално тяхното събиране.
- 118 От гореизложеното следва, че противно на приетото от Общия съд, по-специално в точка 138 от обжалваното съдебно решение, правомощието на институциите на Съюза, на които е възложено изпълнението на основните регламенти, да изискват, след оттегляне на съгласието за приемането на ангажимент, плащане на дължимите мита по сделките, за които се отнасят обявените за недействителни фактури, както е предвидено в член 2 от спорния регламент, може валидно да се основе на член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент.
- 119 Впрочем същият извод се налага и доколкото член 2 от спорния регламент предвижда обявяването за недействителни на фактурите, издадени съгласно ангажимента.
- 120 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 14, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент и член 24, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент антидъмпинговите или изравнителните мита се налагат с регламент и се събират от държавите членки в определената форма и ставка и съгласно другите критерии, установени в регламента, с който се налагат митата. Както е постановил Съдът, от този текст следва, че законодателят на Съюза не е искал да определи изчерпателно критериите, свързани със събирането на антидъмпинговите мита, които могат да бъдат определени (вж. в този смисъл решение от 15 март 2018 г., *Deichmann*, C-256/16, EU:C:2018:187, т. 57 и 58).
- 121 Издаването на фактури съгласно ангажимента, както се изисква в случая съгласно член 3, параграф 1 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и член 2, параграф 1 от Регламент за изпълнение № 1239/2013, обаче се отнася до събирането на окончателните антидъмпингови мита или на изравнителните мита, наложени с тези регламенти за изпълнение, доколкото представянето на въпросните фактури е условието за освобождаването от мито, предвидено в тези членове. Освен това с посочените фактури се идентифицират съответните сделки, когато в резултат на оттеглянето на съгласието за приемане на разглеждания ангажимент е разпоредено събирането на тези мита.

- 122 Следователно издаването на фактури съгласно ангажимента, действително попада — както поддържат институциите — в обхвата на изискванията, които последните могат да приемат в регламент за налагане на антидъмпингови мита или изравнителни мита по силата на член 14, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент и на член 24, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент.
- 123 Що се отнася по-конкретно до правомощието за обявяване за недействителни на фактури, издадени съгласно ангажимент, то следователно принадлежи на институциите в съответствие с тези разпоредби.
- 124 Така, когато с акт, приет на основание член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент, Комисията изведе последиците от оттеглянето на съгласието за приемане на ангажимент, няма пречка, противно на приетото от Общия съд в точки 137 и 138 от обжалваното съдебно решение, тази институция да обяви с въпросния акт за недействителни съответните издадени съгласно ангажимента фактури като формално предварително условие за събирането на мита за посочените в тях сделки.
- 125 Освен това следва също да се отбележи, че в изложените в точки 130—138 от обжалваното съдебно решение съображения са допуснати грешки при прилагане на правото, тъй като се основават на неправилната предпоставка, че член 2 от спорния регламент се прилага с обратна сила, доколкото предвижда, след оттеглянето на съгласието за ангажимента, поет от Jiangsu Seraphim, обявяването за недействителни на издадените съгласно ангажимента фактури, изброени в приложение I към този регламент, и плащането на антидъмпинговите и изравнителните мита по сделките, за които се отнасят тези фактури.
- 126 Следва да се припомни, че за разлика от процесуалноправните норми, които по принцип се прилагат към деня на влизането им в сила, за да се гарантира спазването на принципите на правната сигурност и защита на оправданите правни очаквания, материалноправните норми на Съюза трябва да се тълкуват в смисъл, че се отнасят до заварени при влизането им в сила положения само доколкото от текста, целите или системата им ясно произтича, че трябва да им бъде придадено именно такова действие (решение от 22 юни 2022 г. Volvo и DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, т. 31 и цитираната съдебна практика).
- 127 От практиката на Съда също следва, че по принцип новата правна норма се прилага от момента на влизане в сила на акта, с който тя се въвежда. Макар да не се прилага към правните положения, възникнали и окончателно установени при действието на стария закон, новата правна норма се прилага спрямо бъдещите последици на положение, възникнало при действието на старата норма, както и спрямо новите правни положения. Без да се засяга принципът на забрана на прилагането на правните актове с обратна сила, изключения са възможни единствено ако новата правна норма е придружена от особени разпоредби, които определят изрично условията за прилагането ѝ във времето (решение от 22 юни 2022 г., Volvo и DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 128 Що се отнася до спорния регламент, следва да се приеме, както става ясно от точки 113—118 от настоящото решение и както правилно подчертават институциите, че той не налага нови мита за посочените в член 2 от него сделки, а прилага митата, наложени с Регламенти за изпълнение № 1238/2013 и № 1239/2013, в смисъл, че прилагането им само е било спрямо, докато е бил в сила поетият от Jiangsu Seraphim ангажимент, в приложение на

член 3, параграф 1 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 1 от Регламент за изпълнение № 1239/2013, в съответствие с член 8, параграф 1, втора алинея от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 1, втора алинея от основния антисубсидиен регламент.

- 129 Следователно член 2 от спорния регламент предвижда прилагане спрямо бъдещите последици на положения, възникнали преди влизането му в сила, а не прилагане с обратна сила към положение, установено преди тази дата, по смисъла на съдебната практика, припомнена в точки 126 и 127 от настоящото решение.
- 130 Грешка при прилагане на правото е допусната и в довода, възприет от Общия съд в точка 138 от обжалваното съдебно решение, че от една страна, член 8, параграф 10 от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 10 от основния антисубсидиен регламент и от друга страна, член 10, параграф 5 от основния антидъмпингов регламент и член 16, параграф 5 от основния антисубсидиен регламент, изключват наличието на правомощие на Комисията да обявява за недействителни издадените съгласно ангажимента фактури и да изисква — както се твърди, с обратна сила — плащането на митата върху съответните сделки, тъй като тези разпоредби определяли изчерпателно при кои положения тези мита могат да бъдат приложени с обратна сила.
- 131 Всъщност, от една страна, е достатъчно да се отбележи, че приетите в член 2 от спорния регламент мерки нямат обратна сила, както бе констатирано в точка 129 от настоящото решение.
- 132 От друга страна, в точки 115—118 от настоящото решение бе установено, че такова правомощие може надлежно да се основе на член 8, параграф 9 от основния антидъмпингов регламент и член 13, параграф 9 от основния антисубсидиен регламент.
- 133 Освен това, що се отнася до член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и до член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013, тези регламенти за изпълнение също не могат да се считат за актове с обратна сила, доколкото налагат антидъмпингови мита и изравнителни мита за вноса, извършен в нарушение на съответния ангажимент, след като са влезли в сила и предвиждат — чрез обявяването за недействителни на издадените съгласно ангажимента фактури — събирането на тези мита в бъдеще като резултат и в случай на такова нарушение и на оттеглянето на този ангажимент.
- 134 От това следва, че в обжалваното съдебно решение са допуснати и грешки при прилагане на правото, доколкото Общият съд се е основал, по-специално в точки 132—139 от това решение, на обратната сила на спорния регламент или на горепосочените регламенти за изпълнение, за да заключи, че от намерението на законодателя на Съюза и от общия разум на основните регламенти е видно, че те не могат да представляват правно основание за приемането на посочените в член 2 от спорния регламент мерки.
- 135 Накрая, налага се изводът, както по същество подчертава генералният адвокат в точки 100—104 от заключението си, че посоченото по-горе тълкуване на основните регламенти се потвърждава от факта, че противно на приетото от Общия съд в точка 151 от обжалваното съдебно решение, ако след оттеглянето на съгласието за приемане на ангажимента няма възможност да бъдат събрани антидъмпинговите мита и изравнителните мита за целия внос, извършен в нарушение на този ангажимент, такова

нарушение няма да има достатъчно сериозни последици, за да осигури спазването и правилното изпълнение на поетите от производителите износители ангажименти, което по този начин би подкопало ефективността на системите за защита, които основните регламенти имат за цел да създадат.

- 136 От всички изложени по-горе съображения следва, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че основните регламенти не могат да представляват достатъчно правно основание за приемането на член 2 от спорния регламент.
- 137 Ето защо трябва да се приемат второто и третото основание за обжалване по дело C-439/20 P и второто основание за обжалване по дело C-441/20 P в първата му част и така, без да е необходимо да се разглеждат четвъртото основание за обжалване по дело C-439/20 P и второто основание за обжалване по дело C-441/20 P във втората му част, обжалваното съдебно решение следва да се отмени.

По жалбата пред Общия съд

- 138 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, когато отменя решението на Общия съд, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.
- 139 Съдът счита, че фазата на производството позволява да постанови окончателно решение по делото и че следва да се произнесе по искането за отмяна на спорния регламент.
- 140 В това отношение е видно, преди всичко от отговора, от една страна, по първите основания за обжалване, повдигнати по всяко от делата, в първата им част (т. 53—72 от настоящото съдебно решение), и от друга страна, по първите основания за обжалване във втората им част (в точки 73—88 от настоящото съдебно решение), че следва да се обявят за допустими — по същество по съображенията, възприети от Общия съд — както жалбата за отмяна на член 2 от спорния регламент, подадена пред него от Jiangsu Seraphim, така и повдигнатото от жалбоподателя в първоинстанционното производство възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2, буква б) от Регламент за изпълнение № 1239/2013.
- 141 По-нататък, що се отнася до единственото основание, изтъкнато от Jiangsu Seraphim пред Общия съд, според което с член 2 от спорния регламент Комисията е нарушила, от една страна, членове 8 и 10 от основния антидъмпингов регламент и от друга страна, членове 13 и 16 от основния антисубсидиен регламент, като е обявила за недействителни издадените съгласно ангажимента фактури и като е наредила събирането митата, дължими към момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение във връзка с посочения в тези фактури внос, това основание трябва да се отхвърли по същество по съображенията, изложени в точки 111—135 от настоящото решение.
- 142 Накрая, въз основа на тези разпоредби от основните регламенти Jiangsu Seraphim повдига възражение за незаконосъобразност на член 3, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1238/2013 и на член 2, параграф 2 от Регламент за изпълнение № 1239/2013.

- 143 Jiangsu Seraphim по същество поддържа, че когато действа като изпълнителен орган, а не като законодател, Съветът не може да делегира на Комисията правомощието да обявява за недействителни издадените съгласно даден ангажимент фактури, като просто оттегли съгласието за приемане на ангажимента, нито да нарежда на митническите органи да събират митата върху стоки, вече допуснати за свободно обращение на митническата територия на Съюза.
- 144 В това отношение от съображенията, изложени в точки 111—136 от настоящото решение, следва, че това тълкуване не е правно обосновано.
- 145 В частност, поради съображенията, изложени в точки 114—118 от настоящото съдебно решение, от общия разум на основните регламенти, по-конкретно от член 8, параграфи 1 и 9 от основния антидъмпингов регламент, както и от член 13, параграфи 1 и 9 от основния антисубсидиен регламент, личи, че Съветът може да оправомощи Комисията да предвиди, че след бъде оттеглено съгласието ѝ да приеме даден ангажимент и съответните фактури бъдат обявени за недействителни, към момента на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение следва да възникне митническо задължение.
- 146 Освен това, както следва от съображенията, изложени в точки 120—124 от настоящото решение, правомощието на Съвета да приема разпоредбите, за които се отнася възражението за незаконосъобразност, е част от правомощието да определи в регламента за налагане на антидъмпингови или изравнителни мита „всички останали критерии“, свързани със събирането на тези мита, както предвиждат член 14, параграф 1 от основния антидъмпингов регламент и член 24, параграф 1 от основния антисубсидиен регламент.
- 147 С оглед на изложеното по-горе повдигнатото от Jiangsu Seraphim възражение за незаконосъобразност трябва да се отхвърли като неоснователно.
- 148 При положение че нито единственото основание на жалбата, подадена от Jiangsu Seraphim пред Общия съд, нито повдигнато в нея възражение за незаконосъобразност са основателни, посочената жалба трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 149 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е основателна и Съдът се произнася окончателно по спора, той се произнася по съдебните разноски.
- 150 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от този правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 151 След като е загубило делото, Jiangsu Seraphim следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски, направени от институциите в първоинстанционното производство и в рамките на производствата по обжалване, в съответствие с тяхното искане.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) **Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз от 8 юли 2020 г., Jiangsu Seraphim Solar System/Комисия (T-110/17, EU:T:2020:315).**
- 2) **Отхвърля жалбата за отмяна, подадена от Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd пред Общия съд на Европейския съюз.**
- 3) **Осъжда Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd да заплати съдебните разноски, направени от Европейската комисия и от Съвета на Европейския съюз в първоинстанционното производство и в рамките на производствата по обжалване.**

Подписи